

विशेष युगको विशेष फल

आज विश्व कल्याणकारी बाबा आफ्ना विश्व कल्याणको कार्यका आधारमूर्त बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। यही आधारमूर्त विश्वको परिवर्तन गर्नमा विशेष आत्माहरू हो। यस्ता विशेष आत्माहरूलाई बापदादाले पनि सदा विशेष नजरले देख्नुहुन्छ। हरेक विशेष आत्माको विशेषता सदा बापदादाको पासमा स्पष्ट सामुन्ने छ। हर बच्चा महान् छौ, पुण्य आत्मा हो। पुरुषोत्तम अर्थात् देव आत्मा हो। विश्व परिवर्तनको निमित्त आत्माहरू हो। यस्तो हरेकले आफूलाई सम्भरेर चल्छौ ? के थियौ र के बन्यौ ? यो महान् अन्तर सदा अगाडि रहन्छ ? यो अन्तरले महामन्त्र स्वरूप स्वतः बनाइदिन्छ। यस्तो अनुभव गर्छौ ? जसरी बाबाको अगाडि सदा हरेक बच्चा विशेष आत्माको रूपमा सम्मुख रहन्छन्। त्यसैगरी तिमी सबै पनि आफ्नो विशेषता र सबै विशेषता यही सदैव देख्छौ ? सदा किचडमा रहनेवाला कमललाई देख्छौ ? वा किचड र कमल दुवैलाई देख्छौ ? संगमयुग विशेष युग हो र यसै युगमा तिमी सबै विशेष आत्माहरूको विशेष पार्ट छ, किनकि बापदादाको सहयोगी हो। विशेष आत्माहरूको कर्तव्य के हो ? स्वको विशेषताद्वारा विशेष कार्यमा रहनु अर्थात् आफ्नो विशेषताको केवल मनमा वा मुखबाट वर्णन मात्र नगरेर विशेषताद्वारा कुनै विशेष कार्य गरेर देखाउनु। जति आफ्नो विशेषतालाई मनसा या वाणी र कर्मको सेवामा लगाउँछौ, त्यही विशेषताले विस्तार हुँदै जान्छ। सेवामा लगाउनु अर्थात् एक बीजबाट अनेक फल प्रकट गर्नु। यसैगरी स्वको चेकिंग गर— बाबाद्वारा यस श्रेष्ठ जीवनमा जुन जन्म सिद्ध अधिकारको रूपमा विशेषता मिलेको छ त्यसलाई केवल बीज रूपमा मात्र राखेका छौ वा बीजलाई सेवाको धर्नीमा रोपेर बिस्तार भएको पाएका छौ ? अर्थात् आफ्नो स्वरूप वा सेवाको सिद्धि स्वरूपको अनुभव गरेका छौ ? बापदादाले सर्व बच्चाहरूको विशेषताको तकदिरको लकीर जन्मैदेखि नै खिच्नु भएको छ। जन्म देखि हर बच्चाको मस्तकमा विशेषताको तकदिरको सितारा चम्किरहेको नै छ। कुनै पनि बच्चा यस भाग्यबाट बन्चित छैन। यो तकदिर जगाएर नै आएका छौ। फेरि अन्तर के हुन जान्छ ? जुन सुनाएँ— कोही यस वरदानको बीजलाई, तकदिरको बीजलाई वा जन्म सिद्ध अधिकारको बीजलाई विस्तारमा ल्याउँछन्। कोही बीजलाई कार्यमा न ल्याउनुको कारण बीजलाई शक्तिहीन गरिदिन्छन्। जसै बीजलाई समयमा कार्यमा लगाएनौ भने फलदायक बीज हुँदैन। कोही फेरि के गर्छन् ? बीजलाई सेवाको धर्नीमा लगाउँछन् पनि तर फल निकल्नु भन्दा पहिला बिरुवालाई देखेर त्यसैमा नै खुशी हुन्छन्— मैले बीजलाई कार्यमा लगाएँ। यसको रिजल्ट के हुन्छ ? वृक्ष बढ्छ, हाँगा-बिँगा, शाखा उप-शाखाहरू निकल्दै जान्छन् तर वृक्ष बढेर पनि फल लादैन। देख्नमा वृक्ष बडो सुन्दर हुन्छ तर फल निकल्दैन अर्थात् जो जन्म सिद्ध अधिकार रूपमा विशेषता मिलेको छ त्यसबाट न स्वयं सफलता रूपी फल पाउँछ, न अरूलाई त्यस विशेषताद्वारा सफलता स्वरूप बनाउन सक्छ। विशेषताको बीजको सबै भन्दा श्रेष्ठ फल हो “सन्तुष्टता”। त्यसैले आजकलका भक्तले सन्तोषी माँको पूजा धेरै गर्छन्। सन्तुष्ट रहनु अनि सबैलाई सन्तुष्ट राख्नु यो हो विशेष युगको विशेष फल।

कुनै बच्चा यस्तो फलदायक बन्दैनन्। वृक्षको विस्तार अर्थात् सेवाको विस्तार गर्छन् तर विना सन्तुष्टताको फलको वृक्ष के काम को ? विशेषताको वरदान वा बीजलाई सर्वशक्तिहरूको जल राख अनि मात्र फलदायक हुन्छ। नत्र विस्तार भएको वृक्ष पनि समय समयमा आउने तूफानले हल्लाउँदा—

हल्लाउँदै कहिले कुनै हाँगा कहिले कुनै हाँगा टुट्दै जान्छन्। फेरि के हुन्छ ? वृक्ष हुन्छ तर सुकेको वृक्ष। कहाँ एकातर्फ सुकेको वृक्ष— जसमा अगाडि बढ्ने उमंग, उत्साह, खुशी, रूहानी नशा कति पनि हरियाली हुँदैन, न बीजमा हरियाली न वृक्षमा। र साथ-साथै अर्कोतर्फ सदा हरा भरा फलदायक वृक्ष। कुनचाहिँ राम्रो लाग्छ ? त्यसैले बापदादाले विशेषताको वरदानको शक्तिशाली बीज सबै बच्चाहरूलाई दिनुभएको छ। केवल विधिपूर्वक फलदायक बनाऊ। यो भयो स्वको विशेषताको कुरा। अब विशेष आत्माहरूको सम्बन्ध सम्पर्कमा सदा रहन्छौ किनकि ब्राह्मण परिवार अर्थात् विशेष आत्माहरूको परिवार। परिवारको सम्पर्कमा आउँदा हरेकको विशेषतालाई हेर। विशेषतालाई नै देख्ने दृष्टि धारण गर अर्थात् विशेष चश्मा लगाऊ। आजकल चश्माको फेशन र मजबुरी छ। विशेषता देख्नेवाला चश्मा लगाऊ त्यसपछि अरू केही देखिँदैन। जब साइन्सको साधनद्वारा रातो चश्मा लगायौ भने हरियो पनि रातो देखिन सक्छ। यस विशेषताको दृष्टिद्वारा विशेषता नै देख्छौ। किचडलाई न देखेर कमललाई देख्नेछौ र हरेकको विशेषताद्वारा विश्व परिवर्तनको कार्यमा विशेष कार्यको निमित्त बन्नेछौ। एउटा कुरा— आफ्नो विशेषतालाई कार्यमा लगाऊ, विस्तार गरेर फलदायक बनाऊ, दोस्रो कुरा— सबैमा विशेषता देख। तेस्रो कुरा— सबैको विशेषतालाई कार्यमा लगाऊ। चौथो कुरा— विशेष युगको विशेष आत्मा हो त्यसैले सदा विशेष संकल्प, बोली र कर्म गर्नु छ। त्यसपछि के हुन पुग्छ ? विशेष समय मिल्छ किनकि विशेष न सम्भन्नुको कारणले स्वयंद्वारा स्वयंको विघ्न र साथ-साथै सम्पर्कमा आउनेहरूबाट पनि आएका विघ्नहरूमा समय धेरै जान्छ किनकि स्वयंको कमजोरी वा अन्यको कमजोरी, यसको कथा र कीर्तन दुवै बडो लामो हुन्छन्। जसरी तिम्रो यादगार “रामायण”लाई हेर— कथा र कीर्तन दुवै ज्यादै दिलचस्प र लामा छन्। तर छ के ? विशेषता न देखेर ईर्ष्यामा आएर कति लामो कीर्तन र कहानी हुन पुग्यो। त्यस्तै विशेषतालाई न देखेनाले लक्ष्मी-नारायणको कथाको सट्टा राम कथा बन्न पुग्छ र यसै कथा कीर्तनमा स्वयंको, सेवाको समय व्यर्थ गुमाउँछौ। अरू अभै मजाको कुरा गछौँ, केवल एकलै कीर्तन कथा गर्दैनौ, कीर्तन मण्डली पनि तयार गछौ— त्यसैले सुनाएँ यस व्यर्थ कीर्तन कथाबाट समय बच्नुको कारण विशेष समय पनि मिल्छ। बुझ्यौ के गर्ने हो, के न गर्ने हो ? जसरी आजकलको दुनियाँमा कसैलाई भन्छौ— भक्तिको फल प्राप्त गर्नुहोस्, सहज राजयोगी बन्नुहोस् भन्यौ भने धेरैले केमा रूची राख्छन् ? भक्तिको कथा कीर्तनमा धेरै रूचि राख्छन् नि। मनोरन्जन सम्भन्छन्। यसरी केही विशेष आत्माहरूले पनि व्यर्थको रामकथाको मण्डलीमा वा कीर्तन-मण्डलीमा बडो मनोरन्जन सम्भन्छन्। यस्तो समयमा ती आत्माहरूलाई भन—छोडिदिनोस् यस कीर्तनलाई, शान्तिमा बस्नुहोस् भन्यौ भने मान्दैनन् किनकि संस्कार परेको छ नि। अब यस कीर्तन मण्डलीलाई समाप्त गर। बुझ्यौ ? विशेष आत्माहरूको सभामा बसेका छौ र ग्रुप पनि विशेष छ। दुवै नै गद्दी वाला हो। एक विशेषताको गद्दी अर्को राज गद्दी। त्यो राज्यको चाबी मिल्ने गद्दी (कलकत्ता) र त्यो हो राज्य गर्नेको गद्दी (दिल्ली) दुवै नै गद्दी भयो नि। दुवैको विशेषता भयो नि। चाबी मिलेन भने राज्य पनि गर्दैनौ, त्यसैले विशेषतालाई न भूल। अच्छा !

यस्ता सदा विशेषतालाई देख्ने, विशेषतालाई कार्यमा लगाउने, विशेष समय सेवामा लगाएर सेवाको प्रत्यक्ष फल खाने, सदा सन्तुष्ट आत्मा, सदा सन्तुष्टताको किरणहरूद्वारा सबैलाई सन्तुष्ट गर्ने, यस्ता विशेष आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टीहरूसँगः—

१) आवाज भन्दा पर जाने युक्ति जान्दछौ ? अशरीरी बन्नु अर्थात् आवाज भन्दा पर हुनु । शरीर छ त आवाज छ । शरीरबाट पर भयो भने साइलेन्स । साइलेन्सको शक्ति कति महान छ यसको अनुभवी छौ हैन ? साइलेन्सको शक्तिद्वारा सृष्टिको स्थापना गरिरहेका छौ । साइन्सको शक्तिबाट विनाश, साइलेन्सको शक्तिबाट स्थापना । यस्तो सम्झन्छौ— हामी आफ्नो साइलेन्सको शक्तिद्वारा स्थापनाको कार्य गरिरहेका छौं । हामी नै स्थापनाको कार्यको निमित्त हौं त्यसैले स्वयं साइलेन्स रूपमा स्थित रह्यौ भने स्थापनाको कार्य गर्न सक्छौ । यदि स्वयं हलचलमा आयौ भने स्थापनाको कार्य सफल हुन सक्दैन । विश्वमा सबै भन्दा प्यारो चीज हो शान्ति अर्थात् साइलेन्स । यसैको लागि ठूला-ठूला कन्फरेन्स गर्छन् । शान्ति प्राप्त गर्नु नै सबैको लक्ष्य हो । यही सबै भन्दा प्रिय र शक्तिशाली वस्तु हो । र तिमी सम्झन्छौ साइलेन्स त हाम्रो स्वधर्म हो । जति आवाजमा आउन सहज लाग्छ त्यति सेकेण्डमा आवाज भन्दा पर जानु— यो अभ्यास छ ? साइलेन्सको शक्तिको अनुभवी छौ ? जस्तोसुकै अशान्त आत्मालाई शान्त स्वरूप भएर शान्तिको किरण दियौ भने अशान्त पनि शान्त हुन पुग्छ । शान्ति स्वरूप रहनु अर्थात् शान्तिको किरणहरू सबैलाई दिनु । यही काम छ । विशेष शान्तिको शक्तिलाई बढाऊ । स्वयंको लागि पनि र अरूको लागि पनि शान्तिको दाता बन । भक्तहरूले शान्ति देवा भनेर याद गर्छन् नि ? देव अर्थात् दिने वाला । जसरी बाबाको महिमा छ शान्ति दाता, त्यस्तै तिमी पनि शान्तिदेवा हौ । यही सबै भन्दा ठूलो महादान हो । जहाँ शान्ति हुन्छ वहाँ सबै कुरा हुन्छ । सबै शान्ति देवा हौ, अशान्तको वातावरणमा रहेर स्वयं पनि शान्त स्वरूप र सबैलाई शान्त बनाउने वाला, जुन बापदादाको काम हो, त्यही बच्चाहरूको काम हो । बापदादाले अशान्त आत्माहरूलाई शान्ति दिनुहुन्छ त्यसैले बच्चाहरूले पनि फलो फादर गर्नु पर्छ । ब्राह्मणहरूको धन्दा नै यही हो । अच्छा ।

२) ब्राह्मणहरूको विशेष कर्तव्य हो— ज्ञान सूर्य बनेर सारा विश्वलाई सर्वशक्तिहरूको किरणहरू दिनुः—

सबै विश्व कल्याणकारी बनेर विश्वलाई सर्वशक्तिहरूको किरण दिइरहेका छौ ? मास्टर ज्ञान सूर्य हौ नि । सूर्यले के गर्छ ? आफ्नो किरणहरूद्वारा विश्वलाई रोशन गर्छ । तिमी सबैले पनि मास्टर ज्ञान सूर्य बनेर सर्वशक्तिहरूको किरण विश्वमा दिइरहेका छौ ? सारा दिनमा कति समय यस सेवामा दिन्छौ ? ब्राह्मण जीवनको विशेष कर्तव्य नै यही हो । बाँकी निमित्त मात्र । ब्राह्मण जीवन वा जन्म मिलेको छ नै विश्व कल्याणको लागि । सदा यही कर्तव्यमा बिजी रहन्छौ ? जो यस कार्यमा तत्पर हुन्छ, ऊ सदा निर्विघ्न हुन्छ । विघ्न तब आउँछ जब बुद्धि फी हुन्छ । सदा बिजी रह्यौ भने स्वयं पनि निर्विघ्न र सबै प्रति पनि विघ्न विनाशक । विघ्न विनाशकको पासमा विघ्न कहिल्यै पनि आउन सक्दैन । अच्छा ।

३) संगमयुगमा ब्राह्मणहरूको विशेष स्थान हो— बापदादाको दिलतख्त

सबैले आफूलाई बापदादाको दिलतख्त नशीन अनुभव गर्छौ ? यस्तो श्रेष्ठ स्थान कहिल्यै पनि मिल्दैन । सत्ययुगमा हीरा सुनको तख्त मिल्छ तर दिलतख्त मिल्दैन । सबै भन्दा श्रेष्ठ तिमी ब्राह्मण हौ र तिम्रो श्रेष्ठ स्थान हो दिलतख्त, त्यसैले ब्राह्मण चोटी अर्थात् सर्वोच्च हौ । यति नशा रहन्छ— हामी

२०७३ भाद्र ५ आइतबार २१-०८-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०६.११.८१ मधुबन तख्तनशीन हौं ? ताज पनि छ, तख्त पनि छ, तिलक पनि छ । सदा ताज, तख्त, तिलकधारी रहन्छौ ? स्मृति भवको अविनाशी तिलक लागेको छ नि ? सदा यसै नशामा रहने गर- सारा कल्पमा हामी जस्तो कोही पनि छैन । यही स्मृति सदा नशामा राख्यौ भने खुशीमा भुमिरहनेछौ ।

४) रूहानी सेवाधारीको कर्तव्य हो- लाइट हाउस बनेर सबैलाई लाइट दिनु ।

सदा आफूलाई लाइट हाउस सम्भन्छौ ? लाइट हाउस अर्थात् ज्योतिको घर । यति अथाह ज्योति अर्थात् लाइट जो विश्वलाई लाइट हाउस बनेर सदा लाइट दिइरहोस् । लाइट हाउसमा सदा लाइट रही रहन्छ त्यसैले त्यसले लाइट दिन सक्छ । यदि लाइट हाउस खुद लाइट भएन भने अरूलाई कसरी दिने ? हाउसमा सबै साधन जम्मा हुन्छन् । यहाँ पनि लाइट हाउस अर्थात् सदा लाइट जम्मा होस्, लाइट हाउस बनेर लाइट दिनु- यो ब्राह्मणहरूको अक्यूपेशन हो । सच्चा रूहानी सेवाधारी महादानी अर्थात् लाइट हाउस हुन्छन् । दाताको बच्चा दाता हुन्छन् । केवल लिनेवाला होइन, दिनु पनि छ । जति दिन्छौ त्यति स्वतः बढ्दै जान्छ । बढाउने साधन हो दिनु ।

५) सर्व वरदानहरूबाट सम्पन्न बन्ने समय हो- संगमयुग

यस श्रेष्ठ समयको महत्त्वलाई वा समयको वरदानलाई जान्दछौ हैन ? सारा कल्पमा वरदानी समय कुनचाहिँ हो ? (संगम) यस वरदानी समयमा स्वयंलाई वरदानहरूबाट सम्पन्न बनाएका छौ ? किनकि यो पनि जान्दछौ- विधाताद्वारा वरदानहरूको भण्डार भरपुर पनि छ र खुल्ला भण्डार छ । जसले जति चाह्यो त्यति आफूलाई मालामाल बनाउन सक्छ । यस्तो मालामाल बनाएका छौ ? थोरै खजाना लिएर, थोरैमा सन्तुष्ट न होऊ । लिनु छ भने पूरै लिनु पर्छ, अलिकति होइन । जो अधिकारी आत्माहरू हुन्छन् उनीहरू थोरैमा खुशी हुँदैनन् । बन्नु छ भने नम्बरवन बन्नु छ, लिनु छ भने सम्पन्न नै लिनु छ । यसरी लक्ष्य र लक्षण दुवै समान होस् ।

सदा हर कुरामा ब्यालेन्सद्वारा नै बाबा अनि सबैबाट ब्लेसिंग मिल्दै रहन्छ र ब्लिसफुल लाइफ बन्न पुग्छ । ब्यालेन्स राखेर ब्लेसिंग लिनु र ब्लेसिंग दिनु, यही मुख्य सौगात मधुबनबाट लिएर जाऊ । यही हो यहाँको रिफ्रेशमेण्ट । अच्छा- ओम् शान्ति ।

वरदान:- मनमनाभवको विधिद्वारा मनरसको स्थितिको अनुभव गर्ने र गराउने सर्व बन्धनमुक्त भव जुन बच्चा फलामको जन्जीर र महीन धागोको बन्धनलाई तोडेर बन्धनमुक्त स्थितिमा रहन्छ ऊ कलियुगी स्थूल वस्तुहरूको रस वा मनको लगावबाट मुक्त हुन्छ । उसलाई देह-अभिमान वा देहको पुरानो दुनियाँको कुनै पनि वस्तुले अलिकति पनि आकर्षित गर्दैन । जब कुनै पनि इन्द्रियहरूको रस अर्थात् विनाशी रसतर्फ आकर्षण हुँदैन अनि मात्र अलौकिक अतीन्द्रिय सुख वा मनरस स्थितिको अनुभव हुन्छ । त्यसको लागि निरन्तर मनमनाभवको स्थिति हुनुपर्छ ।

स्लोगन:- सच्चा सेवा त्यो हो जसमा सबैको आशीर्वादको साथै खुशीको अनुभूति होस् ।

नोट:- आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो ।